מוסדות המיישי״ך

פיטום הקטורת הארוך

סגולה בדוקה לשמירה עליונה, לביטול דינים, לרפואה שלמה ולפרנסה בשפע

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- סגולה נפלאה לקוראה בכל יום להינצל מכל נזק, מחלה ודינים קשים, ולזכות לרפואה, לעשירות ולנשיאת חן.
- את שמות הקודש המופיעים בסוגריים אין לבטא בשפתיים אלא להרהר בהם בלב בלבד, ואין הכוונה בהם מעכבת.
- יש לעקוב אחר ההנחיות שבגוף הסדר במספר החזרות על הפסוקים והפרשיות, ובשעת הדחק ניתן לקצר כמבואר בנוסח.
- בסיום הסדר יש לשפוך שיח בתפילת ״יהי רצון״ בכוונת הלב, ולכוון בשמות הקודש שבסוגריים במחשבה בלבד.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

כל שמות הקודש המופיעים בסוגריים אסור להוציאם בפה אלא יחשוב אותם בליבו בלבד, ואין כוונתם מעכבת כלל

יקרא פסוק זה שלושה פעמים:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה (יכוין מה״ש) קַח-לְךָ (יכוין נֶגֶף) סַמִּים (יכוין מתק״ו) נָטָף (יכוין טְנָ״ו) וּשְׁחֵלֶת (יכוין פַּיְקַאכְ) וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה:

יקרא פסוק זה (והוא מסוף הפסוק לתחילתו) שלוש פעמים:

יִהְיֶה בְּבַד בַּד זַכָּה וּלְבֹנָה סַמִּים וְחֶלְבְּנָה וּשְׁחֵלֶת נָטָף סַמִּים לְךָ קַח מֹשֶׁה אֶל יְיָ וַיֹּאמֶר

יקרא בפיו מילים אלו מתחילה ועד סוף שלוש פעמים (והם אותיות הפסוק לעיל כאשר הופכים את האותיות של כל מילה ובניקוד מיוחד)

הָיָהֻי דֵבֶב דֶבְ הְכָזֻ הְנֹבָלָוָ מֻיְמֵסֶ הְנֶבְלְחָוּ תְלֹחָשָׁוָ פֻטְנֵ מֶיְמֶסְ כְלָ חֻקְ הֹשָׁמָ לָאֻ הְוֵהֶיְ רֶמְאְיָוּ.

וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־ הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה, מָנֶה בְּכָל-יוֹם. מַחֲצִיתוֹ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ.

יכוין במחשבתו בי״א סמנים לסלק מתוך הקליפה עשרה ניצוצות הקדושה ואור המקיף שלהם שהם כנגד י״א סמנים כדי שישארו הקליפה מתים בלי חיות

וְאֵלּוּ הֵן (טוב למנותם באצבעותיו): (א) הַצֳּרִי. (ב) וְהַצִּפּוֹרֶן. (ג) וְהַחֶלְבְּנָה. (ד) וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. (ה) מוֹר. (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת נֵרְדְּ. (ח) וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. (ט) הָקוֹשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. (י) קִלּוּפָה שְׁלשָׁה. (יא) קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּר עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוּבַע. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רִבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל-שֶׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל-סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא לְמָה הִיא בָאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָא? כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא, רִבִּי נָתָן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב! הֵיטֵב הָדֵק! מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְמָה לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרָבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל, אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תָּנֵי בַּר קַפָּרָא, אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא, אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דִּבַּשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל-שְׂאֹר וְכָל-דְּבַשׁ לֹא-תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה (יכוין נֵעָוּרִי״רָוֹן) מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת (יכוין רוּטְ״א) וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים: (ר״ת צָדְנָלָ״שׁ ויכוין בשם פָּגְמְכָא״ךְ ויכוין בשם קָהְסְמָ״תְ):

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים: (ויכוין בשם קְרְ״עְ שְׁטְ״ן):

ואח״כ יקרא אלו הפסוקים פעם אחת

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח: וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: וְעָבַר יְיָ לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם

עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְיָ עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף: (יכוין בר״ת הפסוק וְיִ״לְ אֶמְ״וְ אֶהַ״עַ הַוְ״שְׁ הַוּ״יְ עַהַ״וְ יְהַ״לָ אֶבָ״לְ)

אח״כ יאמר פסוקים אלו ובסוף יכוין בשמות היוצאים מראשי תיבות של הפסוק האחרון:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לְחָק לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד עוֹלָם: וְהָיָה כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְיָ לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ: (יכוין בר״ת הפסוק וז״פ הל״א פע״ב בי״ב בא״מ וב״ה וה״ו)

יאמר פרשת המנורה ופסוק ה׳ להושיעני שבעה פעמים:

ויכוין במחשבתו באותיות המודגשות תחילה וסוף פרשת המנורה ו-ה, ותחילה וסוף הפסוק י-ה, המצטרפים יחד לשם ה׳ ברוך הוא. ובסיום כל קריאה יכוין במחשבתו בלבד, את שם ה׳ בניקוד שונה כמפורט (במידה ואין אפשרות לקרוא פרשה זו שבעה פעמים יקרא פעם אחת)

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה: וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנָתָם מִמֶּנָּה

הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ:

יְיָ לְהוֹשִׁיעֵנִי, וּנְגִינוֹתַי נְנַגֵּן כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ עַל-בֵּית יְיָ:

ולאחר כל קריאה יכוין במחשבתו בלבד, את שם ה׳ בניקוד שונה.

(א) יֶהֱוֶהֶ חסד (ב) יְהִוְהִ גבורה (ג) יֹהוֹהֹ תפארת (ד) יִהִוִהִ נצח (ה) יֻהֻוֻהֻ הוד (ו) יוּהוּוּהוּ יסוד (ז) יְהָוֹה מלכות

ויאמר אלו הפסוקים: ויכוין בקריאתו באותיות המודגשות תחילה וסוף של פסוקים אלו י-ה ו-ה, המצטרפים יחד לשם ה׳ ברוך הוא.

יְיָ לְהוֹשִׁיעֵנִי, וּנְגִינוֹתַי נְנַגֵּן כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ עַל-בֵּית יְיָ:

וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יְרֵכָהּ עַד- פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִיא, כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמְּנֹרָה:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו שלושה פעמים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתֶן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף (יכוין נֻגִפֵ): וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף (יכוין נֻגִפֵ) בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה:

יכוין בשם טפטפיה והוא מאותיות המוגדלות באלו הפסוקים, וצייר במחשבתך כאלו כתוב לפניך בצבע זהב

ואחר כך יאמר פסוק זה ישר והפוך שלושה פעמים:

וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי, וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר-לִי:

לִי צַר בְּיוֹם וּמָנוֹס לִי מִשְׂגָּב הָיִיתָ כִּי חַסְדְּךָ לַבֹּקֶר וַאֲרַנֵּן עֻזֶּךָ אָשִׁיר וַאֲנִי:

ויקרא מזמור זה בצורת המנורה:

כשיאמר פסוק זה יכוין במחשבתו צירוף פסוק זה עם שם ה׳ (מלמעלה למטה בטורים. ואין הכונה מעכבת)

וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל, וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה:

ויאמר פסוק ויהי נועם ומזמור יושב בסתר שבע פעמים (במידה ואין אפשרות לקרוא מזמור זה שבעה פעמים יקרא פעם אחת)

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֹךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָךְ (יכוין ס״ת יַהֹ״ךְ) לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: (יכוין ס״ת כְּלֹךְ) עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ (יכוין בשם בִּי״טֹ) אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ע״כ

אֵשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר: גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ: הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ: וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם: חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ: טָעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא־יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ: יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ: כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים: מַרְבַדִּים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ: נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי: עוֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל־ לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְיָ הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב״ג ית״ץ)

קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קר״ע שט״ן)

נָא גִבּוֹר. דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נג״ד יכ״ש)

בָּרְכֵם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (בט״ר צת״ג)

חָסִין קָדוֹשׁ. בְּרוֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: (חק״ב טנ״ע)

יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: (יג״ל פז״ק)

שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: (שק״ו צי״ת)

ויאמר בלחש:

בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

ואח״כ יתפלל בכוונת הלב גדולה נוסח יהי רצון זה ויכוין השמות בסוגריים במחשבתו בלבד:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת קְרִיאַת פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו וְתֵיבוֹתָיו וְאוֹתִיּוֹתָיו וּטְעָמָיו וּנְקֻדּוֹתָיו וְשֵׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ מֵרָאשֵׁי תֵּבוֹת וְסוֹפֵי תֵּבוֹת וְחִלּוּפֵי תֵּבוֹת, שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים, וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּרְאֵה בְּעֵין חֶמְלָתְךָ צָרַת גּוּפֵינוּ מֻכִּים וּמְעֻנִּים, וּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבְכֹחַ שֵׁם (נֶגֶף) אֱמוֹר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית לְבַל יָבֹא אֶל בָּתֵּינוּ לִנְגוֹף עוֹד, וַאֲשֶׁר כְּבָר הָיוּ מְאוֹרֵי אוֹר אַרְבָּעָה מִלּוּיִים (דעס״מב) שֶׁהֵם מִסְפַּר (נג״ף) עִם אַרְבָּעָה כְּלָלוֹתֵיהֶם, וּבִסְגֻלַּת לְמוֹדֵנוּ בְּפִטּוּם הַקְּטֹרֶת יִהְיוּ לִמְאוֹרוֹת (עס״מב) וְיָשִׂימוּ מַר לְמָתוֹק וּבְכֹחַ שֵׁם

(נֵעֲוְרִירָוְן) וּבְכֹחַ אֵלּוּ הַשֵּׁמוֹת (רוּ״טְאֹ יִוַ״הְךָ כִלְ״ךְ צְמְרַ״כַדַ) צַוֵּה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַמְמוּנִּים עַל הַשְּׁמִירָה שֶׁיִּשְׁמְרוּ וִימַלְּטוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ מִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל דָּבָר רָע, וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּבְכֹחַ שֵׁם (קְרְעְ שְׁטְן) וְחִלּוּפוֹ שֶׁהוּא שֵׁם (דְגְזְ בְנְטְ) תִּקְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ, וּבִסְגֻלַּת שֵׁם (מֶטֶטְרֶוָן) וְחִלּוּפוֹ שֶׁהוּא שֵׁם (יְנְנְגְפְטְ) תַּכְרִית וְתַשְׁמִיד כָּל הַמַּשְׁחִיתִים וְכָל הַמְקַטְרְגִים כְּאַרְיֵה תִּשְׁאַג לְעֻמָּתָם שֶׁלֹּא יִגְּעוּ בָּנוּ וּבְמַלְבּוּשֵׁינוּ וְהָיוּ לִמְאוֹרוֹת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (יַהֲוַהֲ).

וּבְכֵן יַעֲלוּ כָּל נִיצוֹצוֹת הַקְּדֻשָּׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקָּלִי׳ וְאֶל מָקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ וְנִשְׁאָרִים הַקָּלִי׳ פְּגָרִים מֵתִים, וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אוֹיְבַי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל צוֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: וּתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם (יסוד) בָּאָרֶץ (מלכות) וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד (מהחיצונים), וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה (לילית) מִן-הָאָרֶץ, וְחֶרֶב (של ס״מ) לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

מו״ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט״א בדברי חיזוק במעלת פיטום הקטורות ובקריאתה:

[box=79]

פיטום הקטורת הארוך

פיטום הקטורת הארוך - להדפסה